760 Ábyrgðartrygging útgerðarmanns

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

ALMENN ÁKVÆÐI.

1. Lög um vátryggingarsamninga.

1.1 Auk skilmála þessara, vátryggingarskírteinis og annarra gagna, sem vátryggingarsamningurinn byggir á, gilda um hann lög nr. (númer) 30/2004 um vátryggingarsamninga.

2. Þeir sem vátryggðir eru.

2.1 Vátryggingartaki er vátryggður.

GILDISSVIÐ VÁTRYGGINGARINNAR.

3. Ábyrgð vegna útgerðar.

3.1 Í skilmálum þessum merkir ,,skipið“ það skip sem getið er í vátryggingarskírteini eða iðgjaldskvittun.

3.2 Vátryggingin tekur til skaðabótaábyrgðar sem fellur á vátryggðan eftir íslenskum réttarreglum og rakin verður til skyndilegs og óvænts atburðar vegna:

a. líkamstjóns sem rakið verður til annað hvort gáleysis skipverja við störf í þágu skipsins eða vanbúnaðar eða bilunar skipsins sjálfs eða tækja þess,

b. skemmda á munum í eigu annarra aðila en starfsmanna vátryggingartaka eða eigenda afla, farms eða annars sem skipið flytur, ef skemmdirnar verða af sömu orsökum og greinir í a. lið og tjónsatvikið ber að höndum um borð í skipinu eða á bryggju.

3.3 Aldrei greiðast þó bætur vegna skaðabótakröfu sem vátryggður getur vátryggt sig gegn með venjulegum skilmálum húftryggingar fyrir hliðstæð skip. Ekki greiðast heldur bætur vegna skaðabótaábyrgðar útgerðarmanna (skipaeiganda) samkvæmt 171. gr. a. siglingalaga nr. 34/1985, sbr. 1. gr. laga nr. 46/2012 um breytingu á þeim, að öðru leyti en því sem ákvæði 2. mgr. tekur til slíkrar ábyrgðar.

4. Samningar um bætur og bótafjárhæð.

4.1 Vátryggingin tekur ekki til bótaábyrgðar sem stofnast vegna loforðs frá vátryggðum um að hann beri víðtækari ábyrgð en venjulega skaðabótaskyldu utan samninga. Sama gildir um samning sem felur í sér loforð um aðrar eða meiri bætur en leiðir af almennum reglum um ákvörðun bóta utan samninga.

NÁNARI AFMÖRKUN GILDISSVIÐS VÁTRYGGINGARINNAR.

5. Undanskildar áhættur.

5.1 Vátryggingin tekur ekki til ábyrgðar vegna:

a. tjóns á munum, sbr. (samanber) þó b. lið gr. (grein) 3.2 hér á undan,

b. slyss sem verður við út- eða uppskipun þegar aðrir en áhöfn vinna verkið,

c. útgjalda vegna læknishjálpar, hjúkrunar, ferðakostnaðar eða útfararkostnaðar samkvæmt sjómannalögum,

d. bóta samkvæmt sjómannalögum til skipverja fyrir eigur sem glatast hafa eða skemmst við skiptapa, eldsvoða í skipi eða annað sjótjón,

e. tjóns af völdum sprengiefnis eða eldfimra muna sem fluttir eru á annan hátt eða í stærri stíl en lög leyfa,

f. tjóns sem rakið verður til stríðs, óeirða, uppþots, verkfallsaðgerða eða annarra sambærilegra atburða,

g. tjóns af völdum kjarnorku, jónandi geislunar eða geislavirkra efna,

h. tjóns vegna hvers konar líffræðilegra eða efnafræðilegra áhrifa og/eða eitrunar, þar með talið vegna sýkla og veira, sem hljótast af völdum hryðjuverka,

i. hvers konar tjóns, beins eða óbeins, sem rekja má til asbests,

j. hvers konar tjóns, beins eða óbeins af völdum perflúor-, perflúoralkýl- og pólýfluoralkýl- efna eða efnasambanda (PFAS) í hvaða formi sem er.

6. Undanskilin áhætta sem vátryggja má sérstaklega.

760 Ábyrgðartrygging útgerðarmanns

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

6.1 Félagið greiðir ekki skaðabótakröfu sem fellur á útgerðarmann fiskiskips vegna starfsemi í landi, til dæmis beitingar, frágangs, meðhöndlunar veiðarfæra eða annarra skyldra starfa, nema um slíkt hafi verið samið sérstaklega.

7. Laun í slysaforföllum og bætur úr slysatryggingu.

7.1 Ábyrgðartrygging þessi er bundin því skilyrði að vátryggingartaki kaupi atvinnuslysatryggingu í samræmi við kjarasamninga og lög. Bætur, sem greiða ber af umsaminni eða lögboðinni atvinnuslysatryggingu, koma að fullu til frádráttar ábyrgðartryggingarbótum. Sama á við um fjárhæðir sem greiða hefði átt úr umsaminni eða lögboðinni atvinnuslysatryggingu sem atvinnurekandi hefur vanrækt að kaupa eða halda í gildi.

7.2 Laun, sem vátryggðum ber samkvæmt lögum eða kjarasamningi að greiða manni er verður fyrir slysi eða veikist, koma að fullu til frádráttar bótum úr ábyrgðartryggingu þessari.

7.3 Félagið greiðir ekki endurkröfu frá almannatryggingum.

8. Ásetningur.

8.1. Valdi vátryggður eða starfsmenn, sem gegna ábyrgðarstöðum hjá honum, tjóni af ásetningi ber félagið enga ábyrgð vegna tjónsins.

9. Sektir.

9.1 Félagið greiðir ekki bætur vegna sekta eða annarra refsiviðurlaga.

10. Vátryggingartími.

10.1 Komi afleiðingar atviks, sem tjón hefur hlotist af og gerst hefur á vátryggingartímanum, ekki í ljós fyrr en vátryggingin er fallin úr gildi greiðir félagið samt sem áður bætur. Á hinn bóginn greiðir félagið ekki bætur fyrir tjón vegna atviks sem verður áður en vátryggingartíminn hefst, enda þótt tjónið komi ekki í ljós fyrr en á vátryggingartímanum.

11. Vátryggingarfjárhæð.

11.1 Ábyrgð félagsins vegna hvers einstaks tjónsatviks (vátryggingaratburðar) takmarkast við vátryggingarfjárhæð þá sem tilgreind er í vátryggingarskírteini eða iðgjaldskvittun. Ábyrgð félagsins vegna allra tjónsatvika innan hvers vátryggingarárs (vátryggingartímabils) takmarkast einnig við vátryggingarfjárhæðina.

11.2 Félagið greiðir kostnað sem eðlilegt er að vátryggingartaki stofni til vegna ákvörðunar um skaðabótaskyldu eða bótafjárhæð enda þótt greiðsla félagsins fari af þeim sökum fram úr vátryggingarfjárhæðinni. Sama gildir um vexti sem vátryggingartaki er dæmdur til að greiða af skaðabótakröfu sem vátryggingin tekur til.

11.3 Sé vátryggingarfjárhæðin lægri en dæmdar skaðabætur er félaginu þó aðeins skylt að greiða þann hluta vaxta og kostnaðar er svarar til bótafjárhæðar þeirrar sem því ber að greiða.

SKYLDUR VÁTRYGGÐS GAGNVART FÉLAGINU.

12. Svik og rangar upplýsingar.

12.1. Hafi vátryggingartaki við gerð eða endurnýjun vátryggingarsamnings sviksamlega eða með öðrum hætti vanrækt skyldu sína til að veita félaginu upplýsingar um atvik sem haft geta þýðingu fyrir mat þess á áhættunni og vátryggingaratburður hefur orðið fellur ábyrgð félagsins niður í heild eða að hluta, sbr. 20. gr. vátryggingarsamningalaga. Rangar og ófullnægjandi upplýsingar veita félaginu ennfremur rétt til að segja vátryggingunni upp, sbr. 21. gr. laganna.

12.2. Veiti vátryggður við uppgjör bóta af ásetningi rangar upplýsingar sem hann veit eða má vita að leiða til þess að bætur eru greiddar honum til hagsbóta, sem hann á ekki rétt til, fellur bótaréttur hans niður og félagið getur sagt upp öllum vátryggingarsamningum sínum við vátryggðan eins og nánar greinir í 47. gr. vátryggingarsamningalaga.

13. Aukin áhætta.

13.1 Vátryggður skal tilkynna félaginu allar breytingar á skipi eða útgerð þess sem valdið geta aukinni áhættu. Vanræki vátryggingartaki tilkynningarskyldu sína og verði tjón af völdum hinnar breyttu áhættu lækkar

760 Ábyrgðartrygging útgerðarmanns

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

ábyrgð félagsins að tiltölu miðað við þá iðgjaldshækkun sem félagið hefði áskilið sér vegna áhættubreytingarinnar.

14. Varúðarregla.

14.1 Vátryggðum er skylt að gæta þess að við störf í skipi séu ekki aðrir en þeir sem til þess hafa lögskilin réttindi. Brot gegn þessari varúðarreglu og öðrum settum varúðarreglum getur leitt til þess að ábyrgð félagsins falli niður í heild eða að hluta.

15. Ráðstafanir til að afstýra tjóni.

15.1 Þegar vátryggingaratburðurinn hefur orðið eða bein hætta er á því að hann muni bera að höndum ber vátryggðum að reyna að afstýra tjóninu eða draga úr því. Vanræksla í þessu efni getur varðað lækkun eða missi bóta eftir lögum um vátryggingarsamninga.

15.2 Vátrygging nær til tjóns og kostnaðar er vátryggður hefur af ráðstöfunum til að afstýra tjóni, sbr. 38. gr. laga um vátryggingarsamninga.

16. Tilkynning um tjón og ráðstafanir vegna tjóns.

16.1 Þegar tjón er orðið skal vátryggður tafarlaust skýra félaginu frá því. Sama gildir er hann fær vitneskju eða grun um að skaðabótakrafa, sem ætla má að vátryggingin nái til, verði gerð á hendur honum.

16.2 Ekki má vátryggður viðurkenna bótaskyldu sína eða gera samninga um bætur án samþykkis félagsins, nema hann hafi aðeins gert það sem honum var skylt lögum samkvæmt, er hann greiddi kröfuna eða viðurkenndi réttmæti hennar.

SAMNINGAR VIÐ TJÓNÞOLA.

17. Réttur félagsins til að semja við tjónþola og til útborgunar á vátryggingarfjárhæðinni.

17.1 Félagið á rétt til að annast samninga við tjónþola (þann sem kröfu gerir á hendur vátryggðum) og eftir atvikum að annast málsvörn. Kostnaðinn greiðir félagið eftir reglum greinar 11.2.

17.2 Félaginu er heimilt að greiða bætur beint til tjónþola. Komi fram skaðabótakrafa getur félagið á hvaða stigi málsins sem er fullnægt skuldbindingum sínum og losnað við frekari greiðslur með því að greiða vátryggingarfjárhæðina og áfallna vexti og kostnað sem svarar til vátryggingarfjárhæðarinnar.

GILDISTÍMI, IÐGJALD OG FLEIRA.

18. Gildistaka og gildistími vátryggingarinnar og uppsögn.

18.1 Vátryggingin tekur gildi þegar félagið samþykkir vátryggingarbeiðni nema beðið sé um að hún taki síðar gildi. Vátryggingin gildir fyrir það tímabil sem tilgreint er í vátryggingarskírteini eða iðgjaldskvittun. Þegar tímabilinu lýkur framlengist vátryggingin um eitt ár í senn nema vátryggingartaki hafi sagt henni upp innan mánaðar frá því að félagið sendi tilkynningu um gjalddaga hins nýja tímabils samkvæmt gr. 19.1. Ekki er þó skylt að tilkynna uppsögn fyrr en tvær vikur eru til loka tímabilsins. Sé vátryggingin hins vegar tekin vegna atvinnurekstrar og umfang rekstraraðila samsvarar fleiri en fimm ársverkum eða starfsemin fer að mestu leyti fram erlendis skal uppsögnin ávallt hafa borist félaginu í síðasta lagi einum mánuði fyrir lok tímabilsins.

18.2 Þegar vátrygging er tekin vegna atvinnurekstrar og svo háttar um reksturinn sem greinir í lokamálslið 1. mgr. getur vátryggingartaki ekki sagt vátryggingarsamningnum upp á vátryggingartímanum til að flytja vátrygginguna til annars félagsins.

18.3 Nú hefur vátryggingaratburður orðið, sem leitt hefur til alvarlegs trúnaðarbrests milli félagsins og vátryggingartaka, eða áhættumat, sem er til grundvallar vátryggingunni og iðgjald miðast við, hefur gerbreyst, er félaginu þá heimilt að segja tryggingunni upp með tveggja mánaða fyrirvara. Verði þrjú bótaskyld tjón á 18 mánaða tímabili hefur félagið rétt til þess að segja vátryggingunni upp. Skrifleg uppsögn skal fara fram án ástæðulauss dráttar eftir að félaginu varð kunnugt um atvik sem veita því rétt til uppsagnar. Félaginu er skylt að endurgreiða hlutfallslega iðgjald fyrir þann tíma sem eftir er af vátryggingartímabilinu.

760 Ábyrgðartrygging útgerðarmanns

VÁTRYGGINGARSKILMÁLAR

19. Greiðsla iðgjalds.

19.1 Greiða skal fyrsta iðgjald þegar vátryggingin gengur í gildi og síðari iðgjöld á tilgreindum gjalddögum. Félagið sendir vátryggingartaka tilkynningu um greiðslu iðgjaldsins. Í tilkynningunni skal greiðslufrestur tilgreindur sérstaklega sem skal vera einn mánuður hið skemmsta frá þeim degi sem tilkynningin er send.

19.2 Sé iðgjald ekki greitt þegar greiðslufresti lýkur samkvæmt 1. mgr. (málsgrein) er félaginu heimilt að senda sérstaka aðvörun þar sem greiðslu er krafist innan 14 daga ella fellur vátryggingin niður sé iðgjaldið þá enn ógreitt.

19.3 Hafi vátryggingartaki ekki samið sérstaklega við félagið um greiðslu iðgjaldsins áður en frestur samkvæmt 2. mgr. rennur út telst það ógreitt, ef það er ekki að fullu greitt þegar fresturinn er úti.

19.4 Krafa um greiðslu iðgjalds er send á heimilisfang vátryggingartaka sem tilgreint er í þjóðskrá nema hann hafi tilgreint annað heimilisfang sérstaklega. Breytingar á tilgreindu heimilisfangi skal þegar í stað tilkynna félaginu.

19.5 Falli vátrygging niður samkvæmt 2. mgr. skal vátryggingartaki engu að síður greiða iðgjald fyrir það tímabil sem vátryggingin var í gildi. Reiknast þá iðgjaldið sem um skammtímatryggingu hafi verið að ræða.

19.6 Við innheimtu iðgjalds er félaginu heimilt að innheimta sérstakt gjald, sem nánar skal tilgreint í iðgjaldaskrá til að standa straum af kostnaði við innheimtu iðgjaldsins. Þess skal einnig getið sérstaklega í tilkynningu um greiðslu iðgjaldsins.

20. Eigin áhætta vátryggðs.

20.1 Af hverju tjóni ber vátryggður eigin áhættu eftir því sem nánar segir í vátryggingarskírteini eða iðgjaldskvittun.

20.2 Nái höfuðstóll bótakröfu ekki lágmarki eigin áhættu greiðir félagið ekki heldur kostnað þó að krafan og kostnaðurinn samanlagt verði hærri en fjárhæð eigin áhættu.

21. Meðferð ágreiningsmála og varnarþing.

21.1 Verði ágreiningur um vátrygginguna skal íslenskur dómstóll skera úr honum eftir íslenskum lögum. nema annað leiði af þjóðréttarsamningum sem Ísland er bundið af.

21.2 Ágreiningi varðandi vátryggingarsamning og bótaskyldu félagsins að öðru leyti má skjóta til úrskurðarnefndar í vátryggingamálum. Upplýsingar um nefndina og starfshætti hennar má fá hjá félaginu.

21.3 Þrátt fyrir úrræði 2. mgr. er aðilum heimilt að leggja ágreininginn fyrir dómstóla. Slík mál, svo og önnur mál sem rísa út af vátryggingu þessari, skulu rekin fyrir Héraðsdómi Reykjavíkur. Félaginu er þó einnig heimilt að höfða mál út af vátryggingunni á heimilisvarnarþingi vátryggingartaka.

21.4 Heimili félagsins og varnarþing er í Reykjavík.

Skráning í tjónagrunn Creditinfo Lánstrausts hf.

Tjón sem tilkynnt eru til vátryggingafélaga eru skráð í sérstakan tjónagrunn sem rekinn er af Creditinfo Lánstrausts hf. samkvæmt samningi við Samtök fjármálafyrirtækja (SFF) sem félagið á aðild að og samkvæmt heimild Persónuverndar. Félagið telst ábyrgðaraðili í skilningi persónuverndarlaga nr. 90/2018 vegna skráningar þess á upplýsingum í grunninn og uppflettingum sem framkvæmdar eru á vegum þess. Tilgangur með skráningu í tjónagrunninn er að stemma stigu við vátryggingarsvikum og ofgreiðslu vátryggingabóta. Skráðar eru upplýsingar um kennitölu tjónþola, tjónsnúmer, tegund vátryggingar og tjóns, dagsetning tjóns og skráningar, staðsetning tjóns og eftir atvikum einkvæmt númer hins vátryggða, s.s. skráningarnúmer ökutækis. Við skráningu tjóns fær félagið yfirlit yfir öll tjón sem tjónþoli hefur tilkynnt óháð félagi og skráð hafa verið í tjónagrunninn. Eingöngu starfsmenn félagsins sem skrá tjón og vinna að tjónauppgjöri hafa aðgang að tjónagrunninum. Upplýsingum skal eytt úr tjónagrunni þegar þeirra gerist ekki lengur þörf í þágu tilgangs vinnslunnar, í síðasta lagi þegar 10 ár eru frá skráningu upplýsinganna.

Skilmálar þessir gilda frá 1. desember 2025.